

pelijk en het eigen vermogen van de ex-echtgenoten (art. 1430 BW). Wanneer vervolgens een goed uit de postcommunautaire onverdeeldheid wordt verkocht, dan valt de opbrengst in onverdeeldheid en moet dit volgens de regels van vereffening-verdeling worden verdeeld. De curator kan roerende en onroerende goederen uit het eigen vermogen van de gefailleerde echtgenoot en uit het gemeenschappelijk vermogen verkopen zonder de voorafgaande toestemming van de andere echtgenoot (art. 96 Faill.W., thans art. XX.189 WER).

Op basis van deze bepalingen, besluit het Hof dat wanneer een faillissement wordt uitgesproken nadat de echtscheiding gevolgen heeft ten aanzien van derden, in eerste instantie de huwelijksgemeenschap moet worden verdeeld, waarna het netto-aandeel van de gefailleerde echtgenoot aan de curator dient te worden overgemaakt. *In casu* wil dit zeggen dat de opbrengst van het onroerend goed dat in de beslagprocedure werd verkocht na de echtscheiding maar vooraleer het faillissement werd uitgesproken, eerst moet worden verdeeld volgens de regels van de vereffening-verdeling van het huwelijksvermogensstelsel en dan pas aan de curator kan worden overgemaakt. De appelrechters die hierover anders beslisten, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

Hof van Cassatie 10 december 2020

Zaak: C.20.0110.F

INSOLVENTIE

Faillissement – Kwijtschelding – Echtgenoot – Wettelijke samenwonenden

INSOLVABILITE

Faillite – Effacement – Conjoint – Cohabitants légaux

Zowel in de voormalige faillissementswet (voor de verschoonbaarheid), als in het huidige boek XX WER (voor de kwijtschelding) wordt de verschoonbaarheid of kwijtschelding van de gefailleerde uitgebreid naar de echtgenoot, gewezen echtgenoot, wettelijk samenwonende of gewezen wettelijk samenwonende van de gefailleerde die persoonlijk verbonden is voor de schuld die voornoemde persoon tijdens de duur van het huwelijk of de duur van de wettelijke samenwoning was aangegaan (art. 82, eerste en tweede lid Faill.W. – art. XX.174, eerste lid WER). Echter, een belangrijke nuance bij deze gunst is dat de echtgenoot, ex-echtgenoot, wettelijk samenwonende of ex-samenwonende slechts van zijn persoonlijke verplichting tot betaling van de schuld van zijn echtgenoot of wettelijke samenwonende partner wordt ontslagen, indien hij of zij uit hoofde van het huwelijk of de wettelijke samenwoning tot die verplichting is gehouden.

In casu, zijn zowel de gefailleerde, als zijn echtgenoot schuldig bevonden aan een strafrechtelijke inbreuk waarna beiden veroordeeld werden voor een som van 74.472,17 EUR in een daaropvolgende civielrechtelijke

procedure. Artikel 50 van het Strafwetboek stelt uitdrukkelijk dat alle individuen die worden veroordeeld voor eenzelfde inbreuk, hoofdelijk gehouden worden voor de terugbetalingen, schadevergoeding en interesten. Wanneer de echtgenoot, ex-echtgenoot, wettelijk samenwonende of ex-wettelijk samenwonende samen met de gefailleerde voor eenzelfde inbreuk wordt veroordeeld voor terugbetalingen, schadevergoeding en interesten, dan is deze niet gehouden tot deze schuldvordering ingevolge zijn huwelijk of wettelijke samenwoning met de gefailleerde. Bovendien stelden de appelrechters dat schuldvorderingen die voortkomen uit een strafrechtelijke veroordeling eigen blijven aan de echtgenoot (art. 1470 BW) en de hoofdelijkheid voor dergelijke schuldvorderingen niet ontstaat tussen echtgenoten maar tussen mededaders (art. 50 Sw.).

Hierop beslisten de appelrechters dat de echtgenoot niet persoonlijk gehouden wordt voor deze schuldvordering vanwege zijn huwelijk tot de gefailleerde, maar vanwege zijn veroordeling als mededader. Bijgevolg kan de echtgenoot niet worden bevrijd omdat de echtgenoot niet uit hoofde van zijn huwelijk met de gefailleerde tot deze verplichting gehouden is. Het Hof van Cassatie bevestigt deze redenering en stelt dat deze beslissing naar recht is verantwoord.

7. VERZEKERINGEN / ASSURANCES

B. Toussaint¹², A. Hamels¹³ & J.-M. Binon¹⁴

Wetgeving/Législation

Restrictions à la sélection et à la segmentation des risques assurés sur la base de données personnelles issues d'objets connectés

ASSURANCES

Assurance – Loi 10 décembre 2020 – Evaluation du risque – Segmentation et tarification

VERZEKERINGEN

Verzekering – Wet van 10 december 2020 – Gezondheidsgegevens – Segmentatie en tarifiering

La loi du 4 avril 2014 est modifiée pour encadrer la segmentation et la sélection des risques en matière de contrat d'assurance individuelle sur la vie et de certains contrats d'assurance maladie (soins de santé, incapacité de travail, invalidité et dépendance) sur la base de données personnelles issues d'objets connectés qui récoltent des données à caractère personnel concernant le mode de vie ou la santé (p. ex., mesure d'une activité ou d'un paramètre physique (poids, rythme cardiaque, sommeil, ...),

¹². Advocaat te Brussel.

¹³. Advocaat aan de Balie te Brussel (Lydian).

¹⁴. Maître de conférence invité à l'UCL, référendaire à la C.J.U.E.